

متن پرسش

«يَا ابْنَ شَيْبٍ اِنْ كُنْتَ بَاكِياً لِّشَيْءٍ فَابْكِ لِلْحُسَيْنِ بْنِ عَلِيٍّ...» سلام استاد بزرگوار: تبریک و تسلیت عرض می‌کنم به خاطر این همه غم‌های زیبا در شهادت رهبر معظم انقلاب. خاطریم هست کتاب «راز شادی امام حسین در قتلگاه» ابتدا یک جلسه سخنرانی بود که بعد تبدیل شد به کتاب. اگر اشتباه نکنم بنده به لطف خدا در آن جلسه حضور داشتم. در آینه آن سخنرانی و کتاب می‌شد این شهادت زیبای رهبر معظم انقلاب و مدیریت شان برای ظهور چنین شهادتی را مشاهده کرد. رهبر معظم انقلاب حکیمانه و با همان حماسه و حکمت حسینی که در کتاب «کربلا مبارزه با پوچی‌ها» متذکر هستید، به خوبی شهادت شان را مدیریت کردند. گویا می‌توان آرام آرام در این شهادت، آن نیروی نرمی را که در حال غلبه و ظهور است برای قلع و قمع تمام همینه مادی و معنوی استکبار به نظاره نشست. به همان معنایی که یزید از قتل سیدالشهداء ابراز پشیمانی کرد! چون ناگهان با غلبه نرم افزاری شهادت حضرت مواجه شد. حتی عمر سعد هم وقتی دید پیکر عریان و بی سر و خونین امام حسین علیه‌السلام زنده تر و با شکوه‌تر از قبل جلوه کرد، مجبور شد برای محو آن جلوه و جلال، بر آن بدن بی سر اسب بتازد و سینه و پشت و بدن امام حسین را آسیاب کند. خلاصه که استاد دلم می‌خواد بر این شهادت خون گریه کنم و خون بالا بیارم و بمیرم. دعا کنید...□□□□

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ای رازها! و ای رازها! تا کجاها این همه جلال و شکوه؟! تنها در جواب نگاه زیبای شما می‌توانم آنچه را با زبان الکن خود با حضرت آیت الحق، سیدالشهدای انقلاب، امام خامنه‌ای «رضوان‌الله تعالی علیه» درد دل کرده‌ام، با شما در میان بگذارم. دیشب در سحرگاه پس از سکوت بیست ساعته، آرام آرام زبان به «گفت» آمد و با او این چنین سخن گفت: ای مرد! با خدا چه‌ها گفته بودی که تا این اندازه برای جهان استکبار این ظلمانی‌ترین جهان ممکن، مسئله شده بودی؟! استکباری که ۴۰۰ سال است خود را در علم و به اصطلاح رسانه تا این اندازه بزرگ کرده بود تا بدون هر گونه رقیبی آینده را از آن خود کند؛ چگونه در مقابل تو این اندازه خود را ناتوان دید که مجبور شد به گمان خود، با شهادت تو، خود را از بی‌آبرویی دوران نجات دهد؟! و بلکه آبروی از دست‌رفته‌اش را باز یابد؟

فردای جهان استکبار با شهادت تو، چه فردایی است وقتی خود را پیروز میدانی می‌داند که پیرمرد ۸۶ ساله‌ای را در کنار فرزندانش با هزاران تجهیزات مدرن شهید کرده است؟ چه چیزی برای بشریت این

دوران دارد با این همه سرافکندگی؟ استکبار در این صحنه پیروز کدام میدان است؟!

پس از شهادت تو، فردای بشریت چه فردایی است وقتی مردمان به خود می‌آیند و از خود می‌پرسند آن مرد، چگونه مردی بود که جهان استکبار را این‌گونه سراسیمه و پریشان کرده بود که باید با این همه بمب و موشک و ناو جنگی به جنگ او آمد؟ و چون شهیدش کردند تقاضای آتش بس نمودند. آیا جز این است که این همه تجهیزات برای شهادت پیرمرد ۸۶ ساله یعنی جهانی در مقابل جهان؟ حال با نظر به چنین میدانی باید از خود پرسید فردای جهان چه فردایی است؟ فردایی که مردمان از خود می‌پرسند چه نسبتی با آن مرد که جهان در مقابل او تا این اندازه احساس حقارت کرد، باید داشته باشند؟

سعی شد در متن <https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۱۸۷۲> تحت عنوان «شهادت رهبر معظم انقلاب و حضور فعال انقلاب اسلامی در جهان بشری»
<https://eitaa.com/matalebevijeh/۲۱۸۷۰> از جهان و بشری که در پیش است عریضی به اشاره داشته باشم. حال با لکنتی که در ارائه این مطلب در میان است؛ چه اندازه موفق بوده‌ام یا نه، نمی‌دانم.

ای مرد! تو در نسبت با قرآن و با دعا، تا کجا رفته بودی که تا این اندازه در شخصیت خود به نهایت‌های بشر آخرالزمان اشاره داشتی؟ با این مردم چه کردی که نمی‌دانند بعد از تو چه کنند؟!!! پس از خبر شهادتت، سرگشته و پریشان بدون اختیار میدان‌های شهر را به طرز فوق‌العاده‌ای پُر کردند. اشک‌ها ریختند تا تو را، آری! تا تو را به وسعت همه نهایتی که در پیش دارند احساس کنند. مگر می‌شود؟!!!

ای راز زمانه! من باید دوباره با تو قرآن و دعا بخوانم. من باید دوباره با تو مسلمان شوم. من باید دوباره با تو خدا را بشناسم. چه اندازه خداوند با تو بزرگ و حیرت‌انگیز است. موفق باشید